

Vypraveno

dne 29. 10. 2013

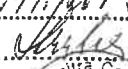

MVCRP00Z8DK1

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Ing. Martin Pecina, MBA

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 25. 10. 2013
podpis:

25-10-2013

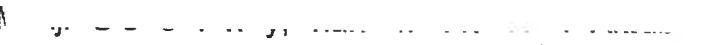
Praha

Č.j.: MV - 99919 - 4/VS - 2013

Ministerstvo vnitra České republiky (GA15-070)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

č.j.: 0179w

Rozhodnutí

Ministr vnitra, příslušný dle §152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o včasném rozkladu - Kazachstán, státní občanky (dále jen „žadatelka“), proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 15. 7. 2013, č.j.: VS-514/835.3/2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu, se rozklad **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatelka požádala prostřednictvím Krajského úřadu Jihočeského kraje o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 27. 2. 2013. Rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 15. 7. 2013, byla její žádost podle § 7 odst. 1 zákona o státním občanství zamítnuta.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí je uvedeno, že žadatelka se zdržuje na území České republiky od září roku 1999. Trvalý pobyt na území České republiky jí byl povolen od 27. 9. 1999. Po ukončení čtyřleté Integrované střední školy v Českých Velenicích v roce 2004 (obor operátor provozu a ekonomiky dopravy), pracovala do ledna 2005 jako servírka, v době od začátku února 2005 do konce listopadu 2006 byla zaměstnána ve společnosti M a.s. jako obchodní referentka, v době od ledna 2007 do března 2008 pracovala jako recepční ve společnosti

Z a.s. Začátkem července 2008 žadatelce vzniklo živnostenské oprávnění na zprostředkování obchodu a služeb, v roce 2011 absolvovala rekvalifikační kurzy a v červnu 2011 jí vzniklo živnostenské oprávnění na kosmetické služby, pedikúru a manikúru. Dle svého životopisu žadatelka provozuje vlastní kosmetický salón.

V dotazníku k žádosti žadatelka výši měsíčního příjmu neuvedla, dle jejího daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2012 činil základ daně 16 949 Kč, ke vzniku daňové povinnosti nedošlo. Ve své žádosti ze dne 20. 12. 2012 žadatelka uvedla, že v České republice řádně platí daně a také zdravotní a sociální pojištění. Z předložených daňových přiznání žadatelky k dani z příjmů fyzických osob však nevyplývá, že by žadatelka v posledních třech letech uhradila na dani z příjmů fyzických osob jakoukoli částku. V dokladech vystavených Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky (dále jen „VZP“), jsou uvedeny dlouhodobé nedoplatky na pojistném a penále. Tvrzení uvedená v žádosti se tak jeví jako zavádějící, resp. nepravdivá. Žadatelka je svobodná, bezdětná.

II.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 30. 4. 2013, č.j.: VS-514/835.3/2-2013, podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu řízení ve věci žádosti žadatelky přerušilo do 30. 5. 2013 a zároveň žadatelku vyzvalo v této lhůtě k odstranění nedostatků žádosti, a to s konkrétním výčtem požadovaných dokladů, potvrzení a prohlášení. Dále Ministerstvo vnitra v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo žadatelku o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona o státním občanství a rovněž ji podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu vyzvalo o jejím právu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí, vyjádřit v řízení své stanovisko, včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Žadatelka byla dále poučena, že předložení požadovaných dokladů je nezbytné ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a k prokázání splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení státního občanství České republiky, v intencích § 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství. Zároveň byla žadatelka poučena, že pokud požadované doklady nepředloží Ministerstvu vnitra ve stanovené lhůtě, nebo před jejím uplynutím nepožádá o její prodloužení, může být řízení o její žádosti zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Dne 28. 5. 2013 byly Ministerstvu vnitra požadované doklady doručeny.

III.

Z odůvodnění rozhodnutí Ministerstva vnitra vyplývá, že žadatelka splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť má na území České republiky povolen trvalý pobyt ke dni podání žádosti více než požadovaných pět let. Její výpis z Rejstříku trestů je bez záznamu a žadatelka prokázala znalost českého jazyka.

Žadatelka však nespĺňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnila povinnosti vyplývající jí z právních předpisů

upravujících veřejné zdravotní pojištění. Zákon o státním občanství umožňuje Ministerstvu vnitra podle § 11 odst. 4 zákona o státním občanství splnění této podmínky prominout v případech hodných zvláštního zřetele. Ministerstvo vnitra však takové důvody neshledalo, když žadatelce byly vykazovány nedoplatky na pojistném dlouhodobě, opakovaně a tyto nedoplatky byly zjištěny ještě i v průběhu řízení o žádosti. Žadatelka tak nesplnila jednu ze zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky, která jí nebyla prominuta. Žadatelka rovněž nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství (propuštění z dosavadního státního svazku) a nenaplní ani jeden z liberačních důvodů pro její prominutí, stanovených v § 11 odst. 2 zákona o státním občanství.

Na základě těchto zjištění byla žádost zamítnuta a žadatelce nebyl vydán tzv. příslib udělení státního občanství České republiky, na jehož základě by si mohla obstarat doklad o propuštění z dosavadního státního svazku a splnit tak i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

IV.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podala žadatelka včasný rozklad (rozhodnutí převzala dne 18. 7. 2013 a rozklad byl doručen Ministerstvu vnitra dne 25. 7. 2013). V rozkladu se žadatelka vyjádřila k důvodu nevyhovění své žádosti, kterým je porušování povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění, resp. opožděné úhrady pojistného na veřejné zdravotní pojištění a záloh na pojistné. Žadatelka uvedla, že k opožděným platbám nedocházelo záměrně, prodlení v úhradách záloh na pojistné zdůvodnila nedostatkem finančních prostředků v počátcích podnikání, kdy na úhradu záloh finanční prostředky neměla, přičemž nedoplatky včetně penále uhradila, jakmile dostatečné prostředky získala. Dále uvedla, že v roce 2012 v důsledku úrazu nemohla živnost provozovat, a tak následně ztratila svou klientelu, kterou bylo obtížné opětovně získat, a tudíž opětovně neměla dostatečné finanční prostředky k úhradě záloh na pojistné. Žadatelka zdůraznila, že veškeré nedoplatky na zálohách i penále uhradila, a že nikdy nepobírala sociální dávky. Dále žadatelka uvedla, že očekává narození dítěte ze vztahu se státním občanem České republiky, které tak narozením nabude státní občanství České republiky

V.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny důkazy a skutečnosti, důležité pro rozhodnutí.

Při posuzování žádosti se vychází především z čl. 12 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů (dále jen „Ústava“), z něhož vyplývá, že nabývání a pozbývání státního občanství stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství, který výslovně stanoví v § 7 odst. 1 podmínky, které musí žadatel o udělení státního občanství splňovat. Při posuzování žádosti o prominutí splnění některé z podmínek, stanovených pro udělení státního občanství, se vychází z předpokladu, že jde o výjimku, pro kterou musí být dány závažné důvody. V celém správním řízení o udělení státního občanství České republiky se ministr vnitra řídí zásadami, uvedenými v § 2 až § 8 správního řádu, i dalšími právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu České republiky. Každá žádost je posuzována nejen z toho hlediska, aby byly zabezpečeny a chráněny zájmy žadatelů, ale aby přijaté řešení bylo v souladu se zájmy České republiky, a aby při rozhodování skutkově podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8. 3. 2000 vydaném pod čj. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí, že „...stát má nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“.

Takový postup není rozporný ani s Evropskou úmluvou o státním občanství vyhlášenou pod č. 76/2004 Sb.m.s. Ministerstvo vnitra pak v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti o jeho udělení. Ministr vnitra vychází tedy z toho, že žadatel musí splnit podmínky vyplývající z uvedených právních předpisů a musí být zřejmé, že jeho integrace v české společnosti dosáhla vysokého stupně.

Ministr vnitra rozhoduje vždy, tak jako v tomto případě, na základě předložených dokladů a při svém rozhodování přihlíží ke všem okolnostem konkrétního případu, které svědčí jak ve prospěch, tak i v neprospěch žadatele. Základním předpokladem pro kladné vyřízení žádosti je splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství.

VI.

Ministr vnitra k podanému rozkladu úvodem konstatuje, že žádost byla zamítnuta z důvodu neprominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Státní občanství je považováno za trvalý, úzký a pevný vztah mezi fyzickou osobou a Českou republikou. Tato integrace je charakterizována

prokazatelným dlouhodobým dodržováním právního řádu České republiky a rovněž rodinnými, pracovními a sociálními vazbami.

K obsahu rozkladu ministr vnitra uvádí, že tvrzení žadatelky o nedostatečném finančním příjmu není pro ministra vnitra v obecné rovině důvodem hodným zvláštního zřetele, na základě kterého by mohlo být splnění této podmínky žadatelce prominuto. Pokud žadatelka provozuje vlastní kosmetický salón v Českých Velenicích, jak uvádí ve svém životopise, musela mít k dispozici nemalou finanční hotovost na jeho pořízení a je legitimní očekávat, že si odloží určitou finanční částku v souvislosti se začátkem svého podnikání, aby měla finanční krytí svých závazků, vyplývajících z právních předpisů státu, o jehož státní občanství hodlá žádat. Žadatelka však v době, kdy byla vedena VZP jako osoba bez zdanitelných příjmů a jako osoba samostatně výdělečně činná, opakovaně hradila pojistné, resp. zálohy na pojistné opožděně, na základě čehož jí byly vykazovány nedoplatky na pojistném a zálohách na pojistné (ke dni 8. 9. 2008 ve výši 6 152 Kč, ke dni 8. 9. 2009 ve výši 4 770 Kč, ke dni 8. 9. 2010 ve výši 3 213 Kč, ke dni 8. 4. 2011 ve výši 1 743 Kč a ke dni 8. 8. 2012 ve výši 6 219 Kč). Naposledy byl žadatelce vykázán nedoplatek na zálohách na pojistné ke dni 9. 5. 2013 ve výši 5 268 Kč, který sice druhý den uhradila, ale s největší pravděpodobností v souvislosti s podanou žádostí (usnesení o přerušení řízení s požadavkem předložení vyúčtování plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění od roku 2008, převzala žadatelka dne 6. 5. 2013).

Závažnost porušení povinností na úseku zdravotního pojištění, kterou požaduje např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2009, č.j.: 5 As 39/2009-81, který vymezuje interpretační vodítko pro ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, shledává ministr vnitra ve skutečnosti, že nedoplatky na zálohách na pojistné byly žadatelce vykazovány po většinu doby od zahájení její podnikatelské činnosti (v červenci roku 2008), tedy nikoliv na počátku podnikání. Z doložených dokladů sice vyplývá, že žadatelka v průběhu roku 2011 (zhruba po dobu 7 měsíců) hradila zálohy na pojistné řádně a včas. Vzhledem k tomu, že žadatelka nedoložila žádný doklad (např. lékařskou zprávu), o tom, že se jí skutečně v roce 2012 stal úraz, omezující ji v podnikatelské činnosti, a ze kterého by rovněž vyplývalo, po jakou dobu ji v podnikatelské činnosti tento úraz omezoval, či ji přímo vylučoval a mohl tak skutečně způsobit ztrátu klientely, resp. příjmu, nelze toto tvrzení bez pochybností považovat za důvod, který by umožňoval prominout opožděné úhrady záloh pojistného v tomto roce. Závažnost porušování povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění žadatelkou pak ministr vnitra spatřuje i ve skutečnosti, že nedoplatky na zálohách na pojistné byly žadatelce vykazovány i v průběhu řízení o její žádosti. Nelze tak v současné době dospět k závěru, že žadatelka nebude své povinnosti porušovat i v budoucnosti.

Své tvrzení ohledně rodinné integrace v České republice, resp. doklad, z něhož by bylo možno dovodit, že žadatelka očekává narození dítěte (ze vztahu se státním občanem České republiky), žadatelka nedoložila.

127

Ministr vnitra připomíná, že žadatelka v současné době disponuje v České republice statutem povoleného trvalého pobytu a toto pobytové oprávnění jí garantuje převážnou většinu práv, které pro své faktické žití v České republice potřebuje. Ministr vnitra v rámci posuzování jednotlivých žádostí také hodnotí, do jaké míry může žadateli způsobit neudělení českého státního občanství problémy v procesu integrace do české společnosti, včetně pracovní. Při tomto hodnocení vychází z čl. 42 odst. 2 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb. (dále jen „Listina“). Článek 42 odst. 2 Listiny stanoví, že cizinci požívají v České republice lidských práv a základních svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně přiznána občanům České republiky.

VII.

Podle § 152 odst. 4 a 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí.

Ministr vnitra považuje odůvodnění rozhodnutí Ministerstva vnitra za řádně odůvodněné, plně přezkoumatelné a v souladu jak se zákonem o státním občanství, tak s ustanoveními správního řádu, kdy byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a kdy Ministerstvo vnitra rozhoduje ve skutkově shodných nebo obdobných případech (o žádostech) tak, aby nevznikly nedůvodné rozdíly. Ministerstvo vnitra se při rozhodování zabývalo dostatečně všemi okolnostmi případu, avšak vzhledem k uvedenému nemohlo jinak, než žádost zamítnout z důvodu, že žadatelka nepředložila důvody zvláštního zřetele hodné, které by umožňovaly splnění této podmínky případně prominout.

Protože ke změně rozhodných skutečností nedošlo, rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise, jak je shora ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno, rozklad zamítnout. Důvodem zůstává nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, která žadatelce nebyla prominuta, a proto nebylo řešeno ani splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu odvolat.

